

Krzyczysz z daleka, kark kładziesz na pień
Umierasz na serce co dzień,
bo już nie wydarzy się nic
Tylko myśl się ochładza o myśl
Krople na szybie i plamy na drzwiach
I ten nieustający brak
Pustka wylewa się z szaf
Dopada mnie w progu i drzwiach

Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny

W oczach w twych ta sama pustka co ja
Mokre zarośla i mgła
Samotni jak przy drodze znicz
Zmęczeni padnięci na pysk
W deszczu Twych łez utonąłem nie raz
W wichurze iskier i drzazg
W katedrze chaosu i burz
W głębinach źrenic Twych mórz

Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny

Gdzieś w centrum Twojej głowy zawalił się gmach
ten z trudem stawiany od lat
Ze wszystkim oswoił nas czas
Ze śmiercią, z klaskaniem na raz

Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak durny jest ten świat
Kocham Cię jak